

Ze sborových akcí

Út	10. 3.	14:30	setkání starších
Út	10. 3.	18:00	schůzka Křesťanské služby
Út	10. 3.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	12. 3.	19:00	schůze staršovstva
Ne	15. 3.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Po	16. 3.	19:00	beseda s Tomášem Lomem (válečný veterán, člen 311. perutě) a Hanou Bergmannovou Klímovou
Út	17. 3.	14:30	setkání starších
Út	17. 3.	19:30	biblická hodina
Ne	22. 3.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Ne	22. 3.	10:30	výroční sborové shromáždění (po skončení bohoslužeb)
Út	24. 3.	14:30	setkání starších
Út	24. 3.	19:30	náboženství pro dospělé (Zdeněk Šorm)
Ne	29. 3.		výlet na křížovou cestu na Skalku u Mníšku pod Brdy, odjezd po bohoslužbách (informace u sborové sestry)
Ne	29. 3.	9:30	bohoslužby (Zdeněk Šorm)
Út	31. 3.	14:30	setkání starších
Út	31. 3.	19:00	hospodářská komise
Čt	2. 4.	19:00	schůze staršovstva

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakce: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem L^AT_EX₂ ϵ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Obsah

Hospodin zná ty, kteří ho milují	2
Moje vzpomínka na Petra Pokorného	5
Jako dobře padnoucí oblek	7
Ze sborové knihovničky I.	9
Adopce na dálku	10
Výroční sborové shromáždění – 22.3.2020	12

Hospodin zná ty, kteří ho milují

Kázání Lukáše Klímy při pohřbu Petra Pokorného na Vinohradech

Milí bratři a sestry, na smutečným oznámení o úmrtí prof. Petra Pokorného čteme slova, která píše apoštol Pavel v Prvním listě do Korintu: „*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*“ (1Kor 2,9). Tato slova budou také základem kázání pro chvíli našeho loučení se zesnulým bratrem.

Apoštol Pavel zde cituje zaslíbení o tom, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Bůh pro nás připravil něco velkolepého, co přesahuje možnosti obvyklého lidského vnímání a chápání. Jsou to věci nevídané, neslýchané a netušené, ale Bůh je zjevuje skrze svého Ducha.

Myslím, že je v těchto slovech vyjádřeno napětí, které jako věřící lidé někdy prožíváme. Bůh pro nás připravuje něco, co nejsme schopni uchopit svými smysly ani svým rozumem. Neodpovídá to ničemu z naší zkušenosti. A přesto s tím máme počítat a spolehnout se na to. Je to něco, co se odehrává v duchovní rovině, mezi naším a Božím duchem.

Apoštol Pavel tato slova odněkud cituje, někde je četl. Člověka, který se soustavněji zabývá výkladem bible, skoro nutně napadne – odkud apoštol vlastně cituje tato slova? To by mohla být dobrá otázka na našeho zesnulého

bratra. Představuju si, jak by na ni odpovídal slovy, která prozrazují hluboký vhled do toho, co zde apoštol sděluje.

Myslím, že by ve své odpovědi zmínil podobný výrok z Tomášova evangelia: „*Ježíš řekl: Dám vám to, co žádné oko nevidělo, žádné ucho neslyšelo, čeho se žádná ruka nedotkla a co nevstoupilo na lidskou mysl.*“ Možná by také poznamenal, že jde o vyjádření slávy nového věku, kterou člověku zprostředkovává Ježíš. Pavel o Ježíšovi v této souvislosti mluví jako o ukřižovaném Pánu slávy.

Nechtěl bych však, abychom oslavení představou Boží slávy přehlédli, na koho se toto velkolepé zaslíbení vztahuje. Bůh je připravil těm, kdo jej milují. Z prvního biblického čtení z 5. knihy Mojžíšovy jsme slyšeli o tom, že Hospodin těm, kdo ho milují, zachovává smlouvu a prokazuje jim milosrdenství. Příkázání o lásce k Hospodinu je prvním a největším ze všech. Tato láska je rozměrem hluboké, niterné oddanosti vůči Bohu. V životě každého člověka dostává konkrétní podobu podle toho, jak Bohu sloužíme svými dary. U našeho zesnulého bratra to byl mimořádný dar intelektu, který plně využil pro pochopení a interpretaci křesťanského poselství.

Evangelický sbor v Praze na Vinohradech
vás zve na besedu s letcem RAF

TOMÁŠEM LOMEM

a autorkou knihy „Dobrodružství pana Wellingtona“

HANOU BERGMANNOVOU KLÍMOVOU

v pondělí 16.3. od 19.00
ve sborovém sále v 1. patře, Korunní 60

 **ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ**

Pozvání

Seniorátní konference zaměřená na téma praktického fungování našich sborů proběhne v pátek 27. března od 17:00 do 20:00 hod. v dejvickém sboru (Dr. Z. Wintra 15/746). Tabita Landová z Evangelické teologické fakulty UK promluví na téma: „Proč je důležité mít ve sboru vize, sdílet je s druhými a jít za nimi“. Naváže Roman Mazur s příspěvkem: „Deset impulsů k oživení sboru.“ Pražský seniorát všechny srdečně zve.

jaš

Evangelický sbor v Praze na Vinohradech
vás zve na

KŘÍŽOVOU CESTU

v Mníšku pod Brdy
v neděli 29.3.
sraz 11.30 u kostela nebo si s námi
po bohoslužbách můžete dát rychlý oběd
(řekněte do 26.3. sborové sestře 603 744 429)

**ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ**

Zveme Vás na společný

SBOROVÝ VÍKEND NA REZKU

ve dnech od 7. do 10. května 2020.

Cena za ubytování je 230 Kč za osobu/noc.

Přihlašte se do 7. 4. u sborové sestry.

Více informací na www.krkonose-rezek.cz.

Sláva nového věku, kterou Bůh připravil těm, kdo ho milují, se těžko nějak vystihuje, protože obvyklému lidskému vnímání a uvažování není přístupná. Pokud se však budeme orientovat na slovech o milování Boha, najdeme u apoštola Pavla několik odkazů, které nám mohou trochu dokreslit obraz toho, co je vlastně připraveno pro ty, kdo Boha milují. Dvě z těchto míst nyní připomenu.

V listě Římanům, v 8. kapitole, čteme: „*Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha. . .*“ (Ř 8,28). A když budeme číst o dva verše dál, tak zjistíme, že Bůh tyto lidi uvedl do své slávy. To je stejná souvislost jako v úvodním čtení z Prvního listu do Korintu. To, co Bůh připravil těm, kdo jej milují, je podíl na jeho slávě. Důležité při tom je, že Bůh vede životy těch, kteří ho milují, tak, aby do této slávy dospěli. Všechno, tedy i záporné stránky skutečnosti, v posledku napomáhají tomu, aby člověk milující Boha dosáhl toho, co s ním Bůh od počátku zamýšlel.

Druhým místem jsou slova z Prvního listu do Korintu, z 8. kapitoly: „*Kdo miluje Boha, je od něho poznán.*“ (1Kor 8,3). Očekávali bychom, že kdo miluje Boha, tomu se Bůh dává poznat. Ale apoštol Pavel to záměrně říká opačně, kdo miluje Boha, toho Bůh zná. Možná tomu můžeme rozumět také tak, že se v něm Bůh poznává, poznává se v jeho činech, slovech a postojích. Připomíná mně to

známá slova z prvního žalmu: „*Hospodin zná cestu spravedlivých.*“ (Ž 1,6). Spravedliví chodí s Hospodinem, a proto Hospodin zná jejich cestu. Zná ty, kteří ho milují, a vede je do své slávy, kterou pro ně připravil.

Toto zaslíbení smíme dnes ve víře a v naději vztáhnout na našeho zesnulého učitele, kolegu, přítele, blízkého člověka, tatínka, dědečka, pradědečka, bratra, rozhodného svědka křesťanské víry. Člověka, který mimořádným způsobem vynikal svou učností a schopností vyučovat, domýšlet a sdílet to, čemu porozuměl. A zároveň jeho akademická erudice nebyla překážkou jeho hlubokého lidského zájmu o všední starosti a radosti těch, se kterými se setkával a žil. Jednou jsem např. na fakultě potkal bezdomovce, který vytrvale čekal před kanceláří prof. Pokorného, až skončí nějaké své jednání, protože ten bezdomovec věděl, že prof. Pokorný mu nějak pomůže.

V posledních dvanácti letech jsem mohl Petra Pokorného poznávat také jako kazatele. Párkrát do roka kázal v našem sboru a řekl bych, že zprostředkoval poznání toho, co apoštol Pavel označuje jako „Boží moudrost“. Petr Pokorný interpretoval raně křesťanské výpovědi způsobem, kterým dostávaly závažný, aktuální význam a dotýkaly se životů těch, kdo mu naslouchali. Pro mě byl vždycky zážitek naslouchat jeho kázání a nechat se jím inspirovat k promýšlení toho,

jaký má pro naše životy smysl a dosah to, čemu jako křesťané věříme.

Když přemýšlíme a mluvíme o Bohu, chceme se blížit tomu, *co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo* a co je zároveň naší budoucností, hlubokým smyslem našich životů a naší nadějí. Petr Po-

korný tomu v jedné své knize říká „nový prostor za hranicí dosavadních lidských představ.“ Tomuto prostoru se ve svém životě přibližoval mimořádným způsobem. A nyní, ať jej Ten, o kterém učil a svědčil, přijme do své slávy.

Amen.

Přimluvné modlitby

Sestry a bratři, Kristus nás volá k jednotě a lásce. Předložme naše prosby za nás a za celý svět našemu Otcí. A prosme ho proto s velkou důvěrou: „Pane smiluj se“.

Prosíme Tě, Pane, za Tvou církev, aby byla účinným a živým znamením toho, že celé lidstvo je povoláno k jednotě a lásce v Kristu.

Prosíme Tě za všechny lidi, kteří uvažují o křtu a váhají, nebo se už připravují, aby našli správnou cestu do našeho společenství.

Prosíme Tě za všechny učitele víry a pastýře křesťanských obcí, abys je naplnil duchem lásky, moudrosti, trpělivosti, aby usilovali o skutečnou jednotu a překonávání hranic mezi věřícími.

Prosíme Tě, posiluj a nadále veď po správné cestě našeho bratra faráře, sborovou sestru, sestru kurátorku, sestru varhanici, učitele nedělní školy, Staršovstvo a posiluj ve víře je i jejich rodiny. Prosíme, posiluj a buď světlem na cestě rodině a po-

zůstalým zemřelého bratra Miroslava Filipi, se kterým jsme se včera zde rozloučili.

Prosíme Tě za svobodu a spravedlnost mezi všemi národy. Pane, prosíme Tě za mír ve světě. Zejména tam, kde hrozí války a šíření nemocí. Prosíme Tě za rozum u těch, kteří mají zvláštní zodpovědnost za věci veřejné a osudy národů, abys jim dal prozíravost a svědomí.

Prosíme Tě za náš národ, za společnost, zejména za mladou generaci, aby velice bděle a zodpovědně reagovala na výzvy této doby.

Prosíme Tě za všechny, kdo hledají Boha, prosíme Tě za všechny, kdo se ptají po dobru, pravdě, lásce, abys jim byl světlem na cestě.

Prosíme Tě za pronásledované křesťany, za všechny pronásledované, prosíme Tě za uprchlíky, migranty, lidi bez práce, lidi bez domova, prosíme Tě za staré a slabé, za naše nemocné, za všechny, kdo potřebují lidskou blízkost a pochopení.

farní sbory zajišťují chod ČCE. V roce 2019 došlo k dalšímu navýšení seniorátních repartic (odvodů) i celocírkevních repartic o cca 38% oproti roku 2019. Odvod do Personálního fondu ještě nebyl upraven změnou výpočtu, ve kterém je také zohledněno, kolik sbor „vydělává“ v rámci vedlejší činnosti (v roce 2019 jsme odvedli 129 000 Kč, v roce 2020 je tento odvod navýšen o cca 30% vzhledem k tomuto solidárnímu přístupu a také díky plánovanému růstu odvodů do PF).

V. Změna v oblasti rozdělení činností, které obstarávají sboroví zaměstnanci: Jedním z hlavních „praktických“ témat roku 2019 byla revize pracovní náplně naší sborové sestry a příprava rozdělení práce, kterou do konce roku 2019 vykonával bratr Pavel Coufal, mezi více lidí. Bratr Pavel Coufal na začátku roku 2020 částečně odešel do důchodu. Bude sice dále zastávat práci správce domu a dohlížet na to aby náš sborový

dům byl v takovém pořádku jako doposud, a bude se také dále starat o pronajímání modlitebny, ale na kratší úvazek. Proto jsme vytvořili ještě další místa, abychom zajistili jednak práci týkající se přípravy podkladů pro účetní firmu (tuto oblast již teď spravuje Jitka Krupečková) a práci týkající se se nájemních smluv, placení nájemného a vyúčtování služeb pro nájemníky v našem sborovém domě (na té jsme se dohodli s Ludmilou Cvrčkovou). Sborovou pokladnu má v rámci těchto změn na starost Jarmila Raisová, naše sborová sestra. Jméнем staršovstva bych rád poděkoval bratru Pavlovi Coufalovi za to, že na sebe bral ochotně také úkoly, které nepatřily do prací, pro které si jej sbor vybral a zaměstnal. Díky mu patří hlavně za poctivou a obětavou správu sborových financí a za pečlivé vedení nájemních smluv i všeho, co se k tomu váže.

Zprávu sestavil Matěj Cháb

Zpráva staršovstva FS ČCE v Praze 2 – Vinohrady o hospodaření sboru za rok 2019

Tato zpráva se zmiňuje, tak jak to ustanovuje Řád hospodaření církve, o událostech, které měly v minulém roce významný vliv na hospodaření sboru

I. Výdaje nad rámec standardního provozu sboru:

Rekonstrukce bytu v přízemí sborového domu – šlo

o jeden z posledních nezrekonstruovaných bytů. Poté co se odstěhovali Vymětalovi, provedli jsme základní rekonstrukci (elektřina, plyn, odpady, voda) a byt upravili tak, aby jej mohli používat i lidé s tělesným postižením. Plánovanou částku jsme překročili o cca 400 000 Kč (jak je uvedeno výše, během rekonstrukce jsme se rozhodli byt upravit jako bezbariérový a také jsme se rozhodli změnit vytápění a ohřev teplé vody – původní WAV a bojler jsme nahradili kombinovaným kotlem). Celkové plnění rozpočtu tento náklad neovlivnil jednak vzhledem k tomu, že jsme nerealizovali pokládku nového koberce v modlitebně, dále díky zvýšenému příjmu ze salárů a sbírek a vyššímu příjmu z krátkodobých i dlouhodobých pronájmů.

II. **Dary sborům ČCE:** V roce 2019 jsme poskytli dar ve výši 20 000 Kč každému z těchto sborů (vždy vybíráme jeden sbor z každého seniorátu na doporučení seniorátního výboru): Telecí, Hodonín, Semtěš, Hrabová, Nové Město pod Smrkem, Opatov, Libice nad Cidlinou, Radotín, Rovensko pod Troskami, Louny, Nový Bydžov, Volyně, Aš, Brněnský seniorát.

III. **Plnění rozpočtu:** Rozpočet schválený sborovým shromážděním jako mírně přebytkový (cca 270 000, které by měly být připsány ke sborové finanční rezervě) vykazuje po zaúčtování prosincových dokladů reálně vyšší zisk. Podrobnější informace jsou vyvěšeny v rámci informace o plnění rozpočtu na nástěnce v modlitebně sboru. Za zmínku stojí příjmová stránka, ve které jsme překročili rozpočtovaný příjem ze sbírek (o více než 50%) i salárů (o více než 25%).

IV. **Nárůst repartic a personálního fondu:** S postupujícím procesem finanční odluky církve od státu je potřeba počítat s nárůstem plateb, kterými

Prosíme Tě, nauč nás být otevřenými dveřmi. Nauč nás být lidmi, kteří tu jsou s druhými a pro druhé. Prosíme Tě, nauč nás milosrdenství, abychom ze svých dveří ostatní nevychazovali.

Prosíme Tě, nauč nás to, o čem nemáme ani tušení, a je to poklad, na který Ty čekáš, až nám ho budeš moci dát. Prosíme Tě, abys nás pozval na

cestu k druhým, abychom mohli zprostředkovat poklad, který chceš dát jim.

Prosíme tě za ochranu pro všechny cesty, práce a setkání v nadcházející době.

„Pane smiluj se“.

Amen
2. 2. 2020

Moje vzpomínka na Petra Pokorného

Petr Pokorný přišel do našeho sboru jako vikář v roce 1957 (a podle záznamů působil v našem sboru v této funkci až do roku 1966, tedy bezmála 10 let). Petra jsem tedy poznal v době, kdy mi bylo pouhých 13 let, on byl o 10 let starší než já. Pro mě byl jistě tehdy již dospělý zralý muž, já pro něj asi starší děcko. V těch letech byla v našem sboru velmi výrazná skupina dorostu – když jsem byl asi v roce 1959 konfirmován, bylo nás konfirmandů, pokud se pamatuji, skoro 40. Tehdy jsme si říkali dorost a scházeli jsme se kromě bohoslužeb také pravidelně každý týden v naší sborové místnosti v 1. patře, tuším, že ve středu. Na starosti nás měli právě především vikáři. Nepamatuji se již, v jaké časové posloupnosti, ale bylo to několik výrazných osobností. Pavel Filipi, Jan Šimsa, Bohdan Pivoňka a již zmíněný Petr Pokorný, abych jme-

noval alespoň ty, na které si dobře pamatuji. Každý z nich byl něčím pozoruhodný a všichni se později stali faráři v naší církvi a působili tak po celý život. K nim bych připočetl ještě Jendu (Honzu) Kellera, který v té době ovšem nebyl vikářem, byl asi o 2

roky starší než já a byl tedy jedním z nás. Ten také později vystudoval bohosloveckou fakultu a natrvalo zakotvil jako farář v Jimramově.

Petr všechny mé současníky zaujal hned od začátku. Nebylo to jen tím, že byl vlastně takový náš jen o trochu starší vrstevník, ale i tím, jak s námi jednal: jako se sobě rovnými kamarády. Především ale vždy velmi dobře mluvil, jeho řeč byla srozumitelná a dokázal velmi jasně pojmenovat jakýkoliv problém, skvěle se vyjadřoval, mluvil krásnou češtinou, byl spravedlivý a férový, bylo vždy radostí poslechnout si jeho kázání. Myslím, že jsme ho měli všichni rádi, uznávali ho a měli k němu přirozený respekt. Nikdy nikoho neodmítl, když se na něj obrátil s nějakým problémem, a vždy se snažil pomoci. A pokud se pamatuji, Petr nikdy nezkažil žádnou „srandu“.

K našemu sboru nakonec získal i rodinné pouto. Petr sice svou životní lásku a pozdější manželku nenašel ve sboru, znali se již před tím, než do našeho sboru přišel, ale i jeho manželka Věra (původně Kellerová) byla již od mládí výraznou členkou vinohradského sboru. Také její rodiče, Kellerovi, patřili k oporám našeho sboru. Bydleli o blok níž v Korunní ulici a aktivními členy sboru byly i jejich děti. Nejstarší Marta (dnes Kadlecová) je členkou našeho sboru dodnes, její mladší sestra Věra potom následovala Petra, jejich bratr, původně

Jenda (než ho okolí přejmenovalo na Honzu), se stal farářem a v církvi aktivně pracoval i jejich nejmladší bratr Ota. Civilním zaměstnáním byl lékařem a přednostou kliniky v nemocnici v Krči, ale byl zároveň i dlouholetým kurátorem salvátorského sboru. Všichni to byli velmi sympatiční lidé.

Pamatuji si na jeden rozhovor s Petrem, pro něj jistě drobnost, která mě však po celý život provázela a výrazně mě ovlivnila. V té době bylo jedním z bodů našich pravidelných středečních setkání i to, že si každý týden připravoval někdo postupně referát, takové zamyšlení nad nějakým citátem z Bible a pak jsme takovou úvahu přednesli ostatním, případně s nimi na dané téma pohovořili. Nevím už, jaké přesné téma jsem zpracovával já, ale i pod vlivem všelijaké sci-fi literatury mě v tom věku zaměstnával jeden problém. Jak je možné, že křesťanství je tak obrovský fenomén s tak dlouhou historií, bezprostředně ovlivňující obrovské množství lidí i celé dějiny, když pro existenci Boha, Ježíše Krista, učedníky atp. nemáme kromě Bible v podstatě žádný hmatatelný důkaz? Žádnou archeologickou památku nebo něco takového. Obrátil jsem se s tímto problémem na Petra a jeho odpověď byla vlastně velmi jednoduchá a naprosto srozumitelná. Řekl mi tehdy něco v tom smyslu, že naše víra je pro nás právě proto vírou, že kdybychom měli nějaké takové hmatatelné důkazy, ne-

hovorů pokračovat.

K životu sboru jistě patří i hospodářské a praktické záležitosti. Těm se jistě bude věnovat hospodářská zpráva M. Chába. Chci ale poděkovat všem, kdo na ně myslí a věnují jim svůj čas i prostředky, stejně jako všem, kdo se na životě sboru podílejí jinak – sestře varhanici, učitelům nedělní školy, těm, kdo konají služby při bohoslužbách, kdo po nich připravují kávu, kdo chystají sborový zpravodaj, spravují webové stránky, účastní se

práce křesťanské služby a hospodářské komise, kdo vaří pro lidi bez domova, dovážejí členy sboru na bohoslužby a svojí aktivitou a účastí spoluvytvářejí společenství i pro ostatní.

Statistika za rok 2019

Do sboru přistoupilo celkem 9 osob, konal se jeden křest a 4 mladí lidé se rozhodli pro konfirmaci. Zemřelo 8 sester, z toho byly 3 církevní pohřby. Ke dni 31.12.2019 sbor měl 362 členů.

Zdeněk Šorm

Křesťanská služba

Křesťanská služba měla své schůzky v uplynulém roce 10x, s průměrnou účastí tří sester, do různorodé činnosti se ale zapojuje více sester a bratrů našeho sboru. Každý měsíc jsme posílaly přání k narozeninám a vánočním svátkům, v celkovém počtu 152. Připravovali jsme nedělní pohoštění a oběd při sborových nedělích, konfirmaci a při Noci kostelů. Na jaře jsme uklízeli sborové prostory i dvorek. Byl upraven statut sociálního fondu Křesťanské služby, který byl již dříve zřízen pro členy sboru, kteří se ocitnou v tíživé finanční situaci. V rámci sociálního projektu Pražského seniorátu jsme pětkrát připravovali polévku nebo obložené chleby pro lidi bez domova. Od Armády spásy jsme zakoupili a rozdali 50 „nocleženek“. Společně jsme vyrá-

běli adventní věnce. Druhou adventní neděli proběhl ve vstupní hale i na chodníku před kostelem již tradiční trh. Výnos byl věnován středisku Víteček. Během roku a před Vánocemi jsme uskutečnili přes 180 návštěv, především starších členů sboru. Dva presbyteri pravidelně vozí v neděli na bohoslužby dvě sestry, pro které by jinak bylo obtížné se do kostela dopravit. V litoměřické Diakonii jsme nechali ušít 20 kusů sedáků do modlitebny, pro pohodlnější sezení. V rámci projektu Adopce na dálku jsme finančně podporovali dvě děti z Indie – dívku Kalpanu a chlapce Jonathana. V roce 2019 se zapojilo více štedrých dárců, takže tento projekt může bez potíží fungovat dále.

Jarmila Raisová

cestách po Americe. Křížovou cestu jsme tentokrát pojali netradičně – obrázky vytvořily děti na náboženství a instalovali jsme je pak 14.4. v parku na Cibulce. Jana Melicharová uspořádala dvakrát filmový klub – 29.4. „Běloruský sen“, 4.11. „Lailá“. Na konci května jsme se zapojili do pořádání Noci kostelů. Kromě bohatého programu s půlnoční bohoslužbou při svíčkách byla její součástí také výstava obrázků Z. Šorma „Nakresli mi bibli“. V květnu byla v našem sboru synodním seniorem D. Ženatým ordinována za výpomocnou kazatelku Martina Čapková. Se sborem Žižkov I. jsme se v létě domluvili na společných bohoslužbách – 7.7. u nás a 25.8. v Betlémské kapli na Žižkově. Rodinný tábor se v srpnu konal na novém místě – tábořiště Poušť u Bechyně. Zúčastnilo se ho celkem 46 dětí i dospělých. V listopadu jsme uspořádali benefiční koncert D. Juna a M. Ericssona v rámci podpory neziskových organizací. Jim byl určen také výtěžek tradičního adventního trhu (8.12.), který jsme tentokrát rozšířili o stánek před vchodem do kostela. Ve vánoční hře „Dábelské vánoce“ čtvrtou nedělí adventní účinkovalo 33 dětí i dospělých a díky bratrům Janečkovi a Tučkovi se jí podařilo lépe ozvučit. V kostele jsme si také mohli prohlédnout dvě výstavy – o domu v Truhlářské ulici a o reformaci v Českých zemích.

Během roku jsme vedli rozho-

vory o několika tématech. Prvním byla podpora neziskových organizací. Aby byla soustavná a cílená, rozhodli jsme se, kromě již stávající podpory (Adopce na dálku, Tosara, solidarita se sbory ze všech seniorátů při odvodu Personálního fondu) na základě ankety k podpoře dvou vybraných organizací – Vítečku a Berkatu, které byly představeny v Hroznu. Tato podpora nebrání pomoci v naléhavých případech. Tu sbor také v tomto roce poskytl – prostřednictvím fondu Com-paternitas dětem po faráři A. Mosteckém, půjčkou sboru ČCE v Jičíně a Horáckému seniorátu.

Druhým tématem byly pracovní úvazky a náplně sborových zaměstnanců. Pro jejich řešení ustavilo staršovstvo pracovní skupinu. Ta připravila jednak úpravu pracovní náplně a smlouvy sborové sestry, jednak nově definovala pracovní úvazky dosavadního správce P. Coufala poté, co oznámil důchodový věk. Místo správce bylo rozděleno na čtyři oblasti – správu domu, kostela a krátkodobé pronájmy kostela bude dále obstarávat P. Coufal, pro správu sborových financí uzavřel sbor dohodu s J. Krupičkovou a pro správu nájemních smluv s L. Cvrčkovou. Z podnětu členů sboru se také na konci roku znovu otevřel rozhovor o vysluhování Večeře Páně dětem. Jednalo o něm nejprve staršovstvo a poté v lednu 2020 proběhla otevřená diskuse i po bohoslužbách. Staršovstvo chce v roz-

byla by naše víra vírou, ale spíše historií, dějinami atp. To by nebyla víra. Měl jsem Petra moc rád, vždy jsem si ho moc vážil, obdivoval jeho

vědomosti. Jsem rád, že jsem ho mohl poznat. Byl to vzácný člověk.

Petr Kubánek

Jako dobře padnoucí oblek

Vzpomínka na Mirka Filipiho

Pět vinohradských kurátorů v roce 2000

Krejčí kurátorem

Ve vzpomínkách se vracím o pětatřicet let nazpátek. Právě jsem byl zvolen do staršovstva. Byla to pro mne velká čest, prožíval jsem důležitost té chvíle. Prvním úkolem nového staršovstva bylo zvolit kurátora. Předcházející kurátor, bratr Chadim, zůstával členem staršovstva, ale ve funkci kurátora nehodlal pokračovat. No-

vým kurátorem vinohradského sboru na období 1985 – 1991 byl zvolen Miroslav Filipi. Jako nový presbyter jsem ho zajisté také volil, absolutně si přitom neuměje představit, že po něm jeho funkci, byť nakrátko, převzmu. Stále častěji jsem nosil svůj jediný oblek, ten, ve kterém jsem se před lety ženil a do něhož jsem se jen těžko soukal. S jedním příjmem a třemi malými dětmi nepřipadalo v úvahu nový

oblek kupovat. Ale Mirek Filipi, vyučený krejčí, mi vytrhl trn z paty, vzal si oblek do parády, popustil kalhoty, upravil, co bylo třeba, a opět jsem mohl volně dýchat a sboru důstojně vysluhovat.

Mirek ceremoniář

Vinohradská modlitebna nesloužila pouze sboru, ale každý druhý rok poskytovala zázemí vrcholnému celocírkvnímu shromáždění. Jedná se o synodu, které se až do začátku tohoto století konaly pravidelně právě na Vinohradech. V modlitebně probíhala zasedání, nahoře v sále zasedaly komise, ale o přestávce byl v předsíni bufet a v sále se podávaly obědy a večere. V té době sbor prakticky neměl kuchyňku, byla tam jen taková mini kuchyňka s dřezem na mytí nádobí. Synodů se zúčastňovala alespoň stovka zvolených zástupců ze všech seniorátů, zástupci z ústředí, poradci a hosté. Mirek byl důležitým hybatelem té obrovské masy hladových a často neukázněných synodálů, dovedl je vlídně, ale důrazně usměrnit a zajistit tak, že se všichni včas a dobře najedli.

Mirek dřič

V mém současném zaměstnání se každoročně vyhodnocoval napůl žertem a napůl vážně pomocí ankety tzv. „dřič roku“. Vyhrával jednoznačně pokaždé stejný kolega, až byla nakonec anketa zrušena. Myslím, že kdyby vinohradské staršovstvo nebo sbor ve výše zmíněném období pořádal něco podobného, byl by to právě Mirek, který by titul také vždycky získal. Protože jsem bydlel blízko, pravidelně jsem se do sboru cestou z práce stavoval, něco vyřídit, okopírovat (za totality vzácnost!) nebo na chvíli s něčím pomoci. Tehdy byl činžovní dům v Korunní pro sbor spíše břemenem. Příjmy z přísně stanovených nájmů nebyly prakticky žádné, řemeslníci byli nespolehliví nebo nebyli k mání, zato oprav a odpovědnosti pro majitele, tedy sbor, bylo nemálo. Pokaždé jsem zastihl Mirka, jak kope na zahradě jámu, seká do zdi, něco natírá, zedničí, maluje, atd. atp. Přál jsem si to umět dělat také tak, ale každý má prostě jiné vlohy a jiná obdarování, jeho zručnosti jsem se nikdy nevyrovnal.

Jeho oddanost sboru mi vždy byla velkým příkladem a budu na něho s láskou vzpomínat.

Vladimír Buzek, leden 2020

Zpráva o životě sboru za rok 2019

Rok 2019 byl pro vinohradský sbor prvním celým rokem s novým farářem. Je dobré, že jeho příchod neznamenal revoluci – většina z toho, čím sbor žil, pokračuje dál v neztenčené míře, a zároveň k některým změnám a novým věcem došlo.

Mírně se zvedla účast na nedělních bohoslužbách. Včetně letních měsíců se nás průměrně schází 70. Staršovstvo souhlasilo s návrhem bratra faráře, aby se vždy druhou neděli v měsíci konaly rodinné bohoslužby. Ukázalo se však, že to vzhledem ke skautským akcím není reálné. Proto se konají příležitostně. Díky souboru Consonare i díky J. Svobodovi a mládeži bývá při bohoslužbách bohatší hudební doprovod. Z podnětu E. Slaninové bylo do bohoslužeb začleněno i postludium. Od podzimu je také možné poslechnout si nahrávky našich bohoslužeb na sborových webových stránkách a k dalším informacím o životě sboru byl zřízen též profil na Facebooku. Pro účastníky bohoslužeb s horším zrakem jsme pořídili tablet, na kterém je možné zvětšit texty písní.

Pravidelně se nyní konají biblické hodiny, na kterých se schází průměrně 8 členů sboru. Na jaře jsme se na nich zamýšleli nad knihou Přísloví, v novém školním roce probíráme Ježíšova podobenství. Od října se také jednou měsíčně koná „Náboženství pro do-

spělé“, které nabízí možnost seznámit se se základy naší víry, nebo si je znovu připomenout a promýšlet.

Pokračují i další pravidelná shromáždění. Starší věkem vede střídavě sborová sestra a bratr farář. Do mládeže se zapojili i noví konfirmandi. Konfirmační cvičení bylo 10.11. završeno konfirmační slavností. Děti se na náboženství schází ve dvou skupinách – předškolní vede J. Raisová (průměrně 5), školní děti vyučuje Z. Šorm (průměrně 11). Konají se též pravidelné pracovní schůzky učitelů nedělní školy, křesťanské služby, hospodářské komise a staršovstva a sbor se dále podílí na zajišťování jídla pro lidi bez domova v rámci pražského seniorátu.

Uplynulý rok byl bohatý i na další akce: V lednu a v červnu se konala ekumenická modlitební shromáždění. Na začátku února jeli konfirmandi z našeho a smíchovského sboru na víkend do Nového Města na Moravě. Tradičně se někteří členové našeho sboru zúčastnili sborového pobytu v Janských Lázních. Několikrát jsme uspořádali rodinnou neděli (10.3. s vyprávěním M. Vymětala o pobytu v Izraeli, 19.5. s vycházkou a piknikem v Hostivaři, 6.10. s promítáním fotek z letního tábora, 20.10. s promítáním fotek z výletu do Francie). V neděli 7.4. po bohoslužbách vyprávěl také P. Kubánek o svých

4/ Seniorát oznámil vybraným sborům, včetně Vinohrad, revizi hospodaření.

- J. Raisová oznámila, že dojednála sborový víkendový pobyt v chatě Rezek v Krkonoších na 7.–10.5.
- J. Šarounová a E. Svobodová zkontrolují a aktualizují sborové směrnice pro hospodaření a předloží je výročnímu sborovému shromáždění.
- Staršovstvo souhlasilo s poskytnutím kostela pro benefiční koncert I. Troupové a J. Dvořákové–Marešové pro Diakonii za režijní náklady.
- Staršovstvo jednalo o účasti

sboru na Noci kostelů. Sbor se jí i tento rok zúčastní. Přípravu programu bude organizovat J. Šarounová. Staršovstvo se vyslovalo pro „volnější“ program.

- Staršovstvo souhlasí s návrhem Křesťanské služby, aby na adventním trhu bylo možné u stánků sboru použít sborové kupóny. V této souvislosti sbor vydá i kupóny v hodnotě 10,- Kč. Výtěžek adventního trhu bude rozdělen rovným dílem mezi obě podporované organizace – Berkat a Víteček.
- Staršovstvo vzalo na vědomí poděkování fondu Compaternitas a sboru v Aši za dary našeho sboru.

Výroční sborové shromáždění – 22.3.2020

Výroční sborové shromáždění – nejvyšší správní orgán našeho sboru – se bude konat po bohoslužbách v neděli 22. března (cca 10.30) a bude usnášeníschopné za jakéhokoliv počtu přítomných hlasovných členů. Všechny na toto shromáždění zveme. Je výrazem naší samosprávy, zájmu o život sboru a příležitostí jej reformovat svými návrhy a podněty.

Od 1.3. budou v kostele k nahlédnutí seznamy členů s hlasovným právem. Prosím, zkontrolujte je a s pří-

padnými námitkami a opravami se obraťte buď na sborovou sestru, kurátorku nebo na některého presbytera. Také zprávy o životě sboru a návrh rozpočtu budou předem k dispozici, abyste se s nimi mohli seznámit a jednání na sborovém shromáždění bylo věcné. Pokud máte nějaký návrh pro sborové shromáždění, předejte jej, prosím, předem sborové sestře nebo bratru farářů. Zprávy o životě sboru zveřejňujeme níže v tomto čísle Hroznu.

Ze sborové knihovničky I.

Poutník po hvězdách

Knižní rozhovor s Erazimem Kohákem vydalo v roce 2001 nakladatelství Portál. Redaktor Českého rozhlasu Jiří Zajíc a ředitel tiskového centra Junáka Roman Šantora rozmlouvali s profesorem Erazimem Kohákem v průběhu let 2000 a 2001. Jeho vzpomínky na dětství v době okupace, zatčení rodičů – účastníků odboje, šťastné setkání celé rodiny na konci války, za pár let útěk celé rodiny před komunistickou diktaturou. Nelehké začátky v exilu, studium v Americe. Otázky a zvláště odpovědi nám přibližují nejen osobní život, ale

i filozofické, ekologické, pedagogické a v neposlední řadě i politické názory této nevšední osobnosti. Knižka má čtyři části, každá z nich má čtyři kapitoly.

Velmi užitečný je pro čtenáře rejstřík osob na samém konce rozhovorů, členěný na deset skupin – biblické osoby, filosofové, teologové protestantští a katoličtí, ekologičtí myslitelé, psychologové, historici, spisovatelé, američtí prezidenta a čeští politici – ke každému jsou připojeny stručné faktografické údaje.

Na závěr si „poslechněte“ samotného Erazima Koháka, který zemřel 8. února 2020 v 86 letech:

„Literaturu jsem nikdy nevnímal jako nějaké umění, tedy jako něco snobského, nýbrž jako něco základně lidského, poctivého, stejně životně opravdového jako práce a láska. Celý život v sobě nesu touhu po opravdovosti. Snad je to tím, že od dětství jsem se musel stylizovat. Nejdřív byl protektorát – celým srdcem i myslí jsme byli vlastenci Československé republiky... Potom exil – nemohl jsem být tím, čím jsem byl. Musel jsem se snažit být sladitelný s tím zcela jiným americkým světem. Stejně tak, když jsem se vrátil – musel jsem za sebou nechat celou svou americkou tožnost a stát se znovu Čechem. Ne-

byla to přetvářka, ale vyžadovalo to vědomé úsilí a celou řadu nových znalostí, tedy zas umění. Snad proto mám rád, co je opravdové, poctivé. Mám

rád fyzickou práci, mozolnaté dlaně, ryzí city, opravdové, beze všeho umu?“

Barbora Uličná

Adopce na dálku

Z dopisu o Kalpaně – ukončení adopce

Prostředky z programu Adopce na dálku pokryly Gali Kalpaně (Sangheetě) všechny náklady, které dítě potřebuje ke vzdělávání, jako je školní uniforma, školní poplatky, sešity, učebnice, školní taška, kancelářské potřeby, toaletní potřeby, léky, několikery šaty a teplé oblečení. Škola s ubytováním v internátu připravila Kalpanu na vstup do života. Osvojila si životní styl, který nepotlačuje její osobitost, vyvrála v sebekontrolu, disciplíně, má dobrou povahu i chování a umí respektovat druhé i sebe. Rozumí těžkostem rodinného života.

Její rodiče pracují za denní mzdu.

Doma nemají žádné příjmy. S malými prostředky vychovávají své děti. Kalpana má 2 starší sestry a mladšího bratra. Ti také studují. Kalpana získala titul B.Sc. v oboru ošetřovatelské péče v Hyberabadu. Nyní hledá práci ve státním sektoru. Ráda se stará o chudé a potřebné. Díky vaší podpoře mohla pokračovat ve studiu. Za to vám a všem, kteří jí kdy pomohli, z celého srdce děkuje. I Kurnoolská diecéze se připojuje k díkům za vaši oběť a velkou štědrost, s níž jste této dívce pomohli.

Přeložila Jana Melicharová

Zprávy ze staršovstva 13.2.2020

- M. Cháb vyřídil poděkování Berkatu. Rádi přijmou pastelky (80 krabiček), peněžní dar i šicí stroj.
- Úprava osvětlení u varhan bude v nejbližší době realizována. K úpravě bude demontována lampa z protější stěny, aby var-

hany nebyly bez osvětlení.

- J. Raisová podala staršovstvu zprávu o činnosti Křesťanské služby za rok 2019.
- Nezisková organizace Naděje odvolala chystaný benefiční koncert kvůli neshodám

ohledně dramaturgie programu.

- Dobrovolná sbírka na pomoc uprchlíkům na řeckých ostrovech vynesla 6200,-Kč.
- Celocírkevní sbírka na Křesťanskou službu vynesla v našem sboru 4904,-Kč.
- Z. Šorm dojednal termín programu V. Máci o Turecku na neděli 26.4.
- Staršovstvo diskutovalo o dalším postupu v rozhovoru o vysluhování Večeře Páně dětem. Z. Šorm zformuluje a rozešle presbyterům základní otázky ke strukturovanému rozhovoru pro příští schůzi.
- Staršovstvo naplánovalo jarní úklid kostela před velikonoce na pátek 3.4. odpoledne.
- Staršovstvo souhlasí s uzavřením dohody s L. Cvrčkovou na spravování nájemních smluv.
- J. Raisová informovala staršovstvo, že se jí zatím nedaří sehnat cenové nabídky na opravu hrobu D. Bružové od mimopražských firem.
- Z. Šorm sdělil staršovstvu, že se zástupci Cesty domů dohodli s O. Radou na výběru obrazů, které sbor poskytne pro jejich dobročinnou aukci.

- M. Cháb informoval staršovstvo o předávání kompetencí správce sborových financí, které by mělo být do konce února hotové.
- Hospodářská komise předložila staršovstvu první návrh rozpočtu.
- Staršovstvo jednalo o prodloužení nájemních smluv ve sborovém domě.
- Na WC v kostele budou zakoupeny zásobníky na toaletní papír.
- Staršovstvo rozhodlo, že sbor připojí k postní sbírce Diakonie (1.3.–9.4.), která letos podpoří školky v Bejrútu a syrské a libanonské děti v ní.
- Staršovstvo rozhodlo, že archová sbírka na Jeronýmovu Jednotu začne po velikonočích (tj. od 12.4.)
- Celocírkevní sbírka na tisk se bude konat 15.3.
- Z. Šorm tlumočil zprávy a žádosti ze seniorátu: 1/ Termín konventu byl stanoven na 14.11., 2/ Seniorátní výbor požádal o zaslání kopií všech aktuálně platných nájemních smluv. Vyřídí M. Cháb a Z. Coufal., 3/ Staršovstvo souhlasí, aby seniorátní patron sboru J. Mašek dostával zápisy ze staršovstva.,